

سرنوشت ادیسون در آخرت؟؟

سرنوشت افرادی هم چون ادیسون که فاقد ولایت و امامت بوده‌اند و در ضمن خدماتی به جامعه بشری نموده‌اند در آخرت چیست؟

سرنوشت افرادی هم چون ادیسون که فاقد ولایت و امامت بوده‌اند و در ضمن خدماتی به جامعه بشری نموده‌اند در آخرت چیست؟ بدیهی است خداوند متعال که نه تنها عادل، بلکه حکیم و رحیم است، از هیچ کس بیش از توان و امکانش سؤال نمی‌نماید، چنان چه فرمود: **وَلَا يَكْفِيُ اللَّهُ تَقْسًا إِلَّا وُسْعَهَا** - خدا هیچ کس را جز به اندازه طاقتش مکلف نمی‌کند (البقره 286). پس اگر یک دانشمند یا یک عامی، فرصت، امکان و شرایط کسب معلومات و شناخت داشته، اما اهمال کرده، مسئول و پاسخگو است و اگر به نسبت امکان و شرایط خود پیگری نموده، اما به خاطر محدودیت‌های زمانی محیطی و ... به حقایق لازم دست نیافته، تکلیفی بر او نیست.

اگر چه ادیسون، انیشتاین و امثالهم، ولایت امیرالمؤمنین را نمی‌شناختند و نداشتند، اما بنا به اقرارهای خودشان انسان‌های موحدی بودند و به خاطر دانش و خدماتشان به نوعی مأجور هستند (اجر می‌برند). مگر آن که از روی عمد اهمال یا لجاجت کرده باشند. آیات ذیل و ده‌ها آیه‌ی دیگر، بیان از آن دارد که هیچ چیز (دانش، نیت، عمل و ...) حتی اگر به کوچکی ذره و مثقالی باشد، از نظر خداوند متعال، عادل، حکیم و رحیم مخفی و پوشیده نمی‌ماند و هر کس نتیجه‌ی اعمال و رفتار خود را می‌بیند.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَ يُوْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا .
خدا ذره‌ای هم ستم نمی‌کند. اگر نیکی باشد آن را دو برابر می‌کند و (به غیر از اجر متقابل) از جانب خود نیز مزدی به کرامت می‌دهد. (النساء 40)

وَ نَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ آتَيْنَا بِهَا وَ كَفَىٰ بِهَا حَاسِبِينَ .
روز قیامت ترازوهای عدل را برقرار می‌کنیم، و به هیچ کس ستم نمی‌شود. اگر عملی به سنگینی یک هسته‌ی خردلی هم باشد به حسابش می‌آوریم، که ما حساب کردن را بسنده‌ایم. (الانبیاء 47)
فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ - وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ.

پس هر کس به وزن ذره‌ای نیکی کرده باشد آن را می‌بیند - و هر کس به وزن ذره‌ای بدی کرده باشد آن را می‌بیند. (الزلزله 7 و 8)
اما نکته‌ی قابل توجه دیگر برای تمامی سؤال‌های مشابه این است که عقل، عدل و حکمت ایجاب می‌نماید که هر کس به هر هدفی کاری را انجام داد، به همان هدفش خودش برسد و طبعاً برای هر کسی کاری کرد، مزدش را از همان کس بگیرد. نمی‌شود برای کسی کاری را انجام داد و مزدش را از دیگری طلب نمود.

لذا اگر دانشمندی برای **علم**؛ کار کرد (علم برای علم)، مزدش را از عالم علم می‌گیرد. یعنی به نتیجه می‌رسد و دست‌آورد علمی او به نامش ثبت می‌شود و مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. اگر دانشمندی برای **مردم**؛ کاری کرد، پس مزدش را از همان مردم می‌گیرد. یعنی احتمالاً مردم از او به نیکی و بزرگی یاد می‌کنند و قدردان زحماتش هستند. و اگر هدف یک دانشمند در عرصه‌ی علم و خدمت به مردم، کمال و قرب‌الهی بود، یعنی برای خدا کاری کرد، اجر و مزدش با خداست.

البته این امر اختصاص به دانشمندان ندارد و برای همگان چنین است، حتی اگر کسی نماز بخواند و یا ذکر علی بن ابیطالب علیه‌السلام را به زبان بیاورد و دائم سخن از ولایت به میان آورد، اما هدفش خدا نباشد، نزد خدا اجری ندارد و همه‌ی اعمال خوبش از بین می‌رود.

وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ لِقَاءِ الْآخِرَةِ حَيِّطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ؟ (الاعراف 147)

اعمال کسانی که آیات ما و دیدار آخرت را تکذیب کردند حبط می‌شود (از بین می‌رود)، آیا جز در مقابل کردارشان کیفر خواهند دید؟ دقت بفرمایید که بقای هر عملی، به طول بقای هدف آن است. پس اگر هدف فانی (دنیا) بود، آن عمل نیز فانی می‌شود و از بین می‌رود و اگر هدف باقی (خدا) بود، عمل و آثارش نیز باقی می‌ماند.

منبع: شبهه